

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ तरणिमुकुने चोत्तेजनाभां शरीरप्रतिकृतिमनुमायी भूभिचंद्रांतराभाः ॥ स्थिरदृग्गुणमसंगं यनयत्यन्यथा त्वंददभयममृतं सत्त्वत्यगीडे गेवेंद्रम् ॥ १ ॥ कणभक्षमक्षचरणैर्जै
 भिनिकपिलौ पतंजलिचनुमः ॥ श्रीमद्यासवचोबुधिनयसीकरवर्णिषो मुदिरान् ॥ २ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्विकीर्षपूर्वपरुषौ श्रीनारायणधीरेशरूपौ हरिहरौ नमः ॥ ३ ॥ बहून्समाहृत्य विभिन्नेदश्यान्कोशान्वि
 निश्चित्य च पाठमध्यम् प्राचांगुलूणामनुसृत्य वाचं व्याकुर्महे भारतमोक्षधर्मान् ॥ ४ ॥ उत्ताने चिह्नकोशविग्रहबलपद्येषु नैवाश्रितगंगीरेषु न सेतवो न विहिताः कूटाननस्फोटिताः नच्छिन्नाननमश्वराननतर्तिर्भ
 क्ताननाल्हादितानो दीनाश्च विभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ ५ ॥ ननु मोक्षो नाम शरीरनाशादन्योनस्ति अशरीरं वावसंतं न प्रिया प्रिये स्पृशत इति श्रुतेः स च स्वयमेवोपनमतीति किं तदर्थं शास्त्रेणेति चेन्न
 कर्तव्यमेव कर्म हजानतामित्रकर्शन अकर्मणो हि जीवंति स्थावराने तरे जनाः यावद्भोस्तनपानाच्च यावच्छायोपसेवनात् प्राणिनः कर्मणा दत्तिमा मुवंति न र्षभेति आरण्ये कप्राक्कर्मसद्भावसाधनात् स्थूलदेहनाशेऽपि
 कर्मश्रयलिङ्गदेहनाशयोगात् तत्र श्लोकार्थः न जीवंतीति संबंधः इतरे जना इति दृष्टांतः तथाचायं प्रयोगः स्थावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विका जीविकात्वात् पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादि जीविकावदिति यावदितिका
 रस्यै ल्यब्लोपे पंचम्यौ गोस्तनपानमारभ्य छायापसेवनं प्रतिमाद्वारकं भोगं चारभ्य सर्वादृत्ति जीविकां कर्मणैवामुवंतीति योजना सद्योजातस्य हि गोवत्सस्य स्तनपाने प्रवृत्तिः प्राग्भवीयेष्टसाधनताज्ञानजन्यसं
 स्कारपूर्विका अस्मदादिप्रवृत्तिवद्भूयते एवं मरणात्नासोऽपि प्राचीनमरणजदुःखानुभवसंस्काराणां निमित्तं प्राचीनकर्म किंच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धोऽतोऽस्ति प्राचीनकर्म किंच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धोऽतोऽस्ति प्राचीनकर्म
 व्यथते एवं शत्रुकृतायां स्वदेहप्रतिमायामपि कंटकेन तु न्यायां व्यथते तत्र व्यथाहेतुर्नान्तरं धातुवैषम्यदृश्यते बाह्यकंटके वदृष्टमेव एवं प्राक्कर्मसद्भावसिद्धेस्तत्तत्पूर्वपूर्वजन्यकल्पनयाऽ
 नादिः संसारः एवमनादित्वादानंत्यं चास्य सिद्धम् तर्हि अनादिभावस्य ध्वंसायोगात् पुनरनर्थकं शास्त्रमिति चेत् सत्यम् न वयमात्मनिकर्तृत्वोक्तत्वादेः संसारस्य संबंधसंयं वदामः यक्षस्य परशरीरद्विचिंतो लिङ्गश
 रीरे आभिमानिकतादात्म्यादपि तद्धर्मभाक्कोपपत्तेः अभिमंतृत्वमपि न वास्तवं अनुपदोक्तच्छायोपसेवनन्यायेन परकल्पितसंबंधेनापि व्यवहारनिर्वहिसति तत्सत्यत्वकल्पनानौचित्यात् संसारस्य सुप्तिमच्छादावद
 र्शनेन कादाचित्कप्रतीतिविषयतयारज्जूरगवत्कल्पितत्वेनात्मनितत्संबंधस्य सत्यत्वायोगाच्च यथानौकास्थस्तीरतरोर्चांचल्यमारोपयति यथावा प्रत्यग्भूतमपि मुखं मुकुः परागिव दर्शयति यथावासुक्ष्ममपि पुस्तका
 क्षरं उपनेत्रमहिम्ना स्थूलमिव भाति तद्वत्कूटस्थे दृष्ट्वा त्रेसुक्ष्मे प्रतीचि द्वितीये द्रुतुल्ये श्वरस्तद्वदेहप्रतिमाद्वाराचंचलत्वदृश्यत्वस्थूलत्वाधारोपोयुज्यत एवेति नास्माकं किंचिदवद्यं यस्य त्वनादिः सत्यश्च संसारस्तस्यैव
 पूर्ववायुक्तो दोषोऽपरिहार्यः तस्मात्संसारकल्पिकाया अविद्याया आत्मविद्यायानि दत्तौ समूलस्य संसारस्योच्छेदोऽवश्यं भावीति विद्योत्पत्तये शास्त्रभारं भणीयमिति सिद्धम् तत्र नानाविधानुदनुष्ठेयान्क्षुद्रफला
 नराजधर्माना पद्धमं श्रुत्वाऽत्यंतमुद्विग्नः सर्वापनिवारणमात्यंतिकश्रेयोहेतुं धर्माजिज्ञासमानो राजायुधिष्ठिर उवाच धर्माः पितामहे नोक्ता राजधर्मो श्रिताः शुभाः धर्ममाश्रमिणां श्रेष्ठं वक्तुमर्हं सिपाथि वेति पिताम
 हे नेति श्रेष्ठं वासल्यं च सूचितं राजधर्माश्रिताराजधर्मागत्वेनोपस्थिता धर्मा आपद्धमो उक्ताः श्रेष्ठः प्रशस्यत मोक्षधर्मस्तं आश्रमिणामित्युक्ते गृहस्थादीनां सर्वेषामप्यत्राधिकारो दर्शितः तथाचाज्ञावल्क्यः स
 द्याश्रमैर्विजिज्ञास्यः समस्तैरेवमेव त्विति ॥ १ ॥ कर्मज्ञानफले विभजति ज्ञाने श्रेष्ठं वक्तुं सर्वत्रेति सर्वत्राश्रमेषु धर्मो विहितो वेदेन अग्निहोत्रं जुहुयात्स्वर्गकाम इत्यादिना अदृष्टफलः स इत्यर्थः सत्यमेत्यतः फलम्
 सति सद्बलुनि विषयेत पआलोचनं श्रवणमनन निदिध्यासानात्मकं तस्य फलं साक्षात्कारः सः अग्रेत्यमरणात्प्रागेव भवति ज्ञानं दृष्टफलमित्यर्थः ननु तर्हितपएव क्रियतां किं धर्मेत्याशंक्याह वदिति अयमर्थः
 विविदिषंति यज्ञेनेत्यादिश्रुतेः अश्वेन जिगमिषतीति वत्करणस्य धात्वर्थेनान्वयान् विद्यार्थत्वं कर्मणाम् यद्वा सन्मत्यस्य प्राधान्यात् ज्ञानेच्छैव कर्मसाध्या यथोक्तम् प्रत्यग्विविदिषां बुद्धेः कर्माण्युत्पाद्यशु